

אזי ו' ה' (ס"א ו') נמשכו אחד פנגד האחד, וה' העליונה השפיעה את המעיינות לצד האחר, והברכות לא נמצאו, שהרי לא נמצאו הנזכר והנזכרה ולא שריים כאחד. אזי שאג ישאג על נהו. בכה רבי שמעון, ובכה רבי אלעזר. אמר רבי אלעזר, בכיה תקועה בלבי מצד אחד, ושמחה בלבי מצד אחר, שהרי שמעתי דברים שלא שמעתי עד עתה. אשרי חלקי! ערות אשת אביך לא תגלה. מי זו אשת אביך? אמר רבי שמעון, הרי שנינו, כל דברי התורה נסתר ונגלה, כמו שהשם הקדוש נסתר ונגלה, התורה שהיא שם קדוש, כך גם נסתר ונגלה. כאן הכל בנגלה, ידיעה נסתרת כמו שבארנו.

והפסוק הזה הוא כך: אשת אביך - למדנו, כל זמן שהגבירה נמצאת עם המלך והיא מיניקה אותו, נקראת אמה. בעת שגלתה עמו והתרחקה מן המלך, היא נקראת אשת אביך. אשת המלך הקדוש לא נפטרת בגרושין ממנו, היא ודאי אשתו, כמו שכתוב (שם א) כה אמר ה' אי זה ספר פריות אמכם אשר שלחתיה. אלא ודאי שהיא אשת המלך, אף על גב שגלתה.

ורבן צוה עליה פעמים - כשישבה עם המלך בזווג אחד, ונקראת אמה, שכתוב ערות אמה לא תגלה, אל תעשה שיתרחקו זה מזו ותשלח על חטאך, כמו שכתוב ובפשעכם שלחה אמכם. ואחד כשהיא בגלות עמו ונגלתה מהיכל המלך, ונקראת אשת המלך. אף על גב שהתרחקה ממנו, אל תעשה כדי שתזוז מבינה וישלטו בה

כדין ו' ה' (ס"א ו') אתנגיד חד לקביל חד. וה' עלאה, נגיד מבויעי לסטרא אחרא, וברפאן לא משתפחן. דהא דבר ונוקבא לא אשתכחו, ולא שריין פחדא. פדין (ירמיה כה) שאג ישאג על נהו. בכה רבי שמעון, ובכה רבי אלעזר, אמר רבי אלעזר, בכיה תקיעא בלבאי מסטרא חדא, וחדוותא בלבאי מסטרא אחרא. דהא שמענא מלין, דלא שמענא עד השתא, זכאה חולקי.

ערות אשת אביך לא תגלה, (ויקרא ח"י) מאן אשת אביך. אמר רבי שמעון, הא תנינו, כל מלוי דאורייתא סתים וגליא, כמה דשמא קדישא סתים וגליא, אורייתא דהיא שמא קדישא, הכי נמי סתים וגליא. הכא כלא באתגלייא, ידיעה סתים כמה דאוקימנא.

והאי קרא הכי הוא, אשת אביך: תאנא, כל זמנא דמטרוניתא אשתכחת במלפא, וינקה לך, אקרי אמה. השתא דאתגליא עמך ואתרחקת מן מלפא, אשת אביך אתקרי. אנתו היא דמלפא קדישא לא אתפטרת בתרוכין מניה, אנתתיה היא ודאי. כמה דכתיב, (ישעיה א) כה אמר יי' אי זה ספר פריות אמכם אשר שלחתיה. אלא ודאי אנתו היא דמלפא, אף על גב דאתגלייא.

ועל דא פקיד עליה תרי זמני, פד יתבא במלפא בזווגא חד, ואתקרי אמה, דכתיב ערות אמה לא תגלה, לא תעביד דיתרחקון דא מן דא, ותשתלח על חובך, כמה דכתיב, (ישעיה א) ובפשעכם שלחה אמכם. וחד, פד היא בגלותא עמך, ואתגלייא מהיכלא דמלפא, ואתקרי אנתו דמלפא. אף על גב דאתרחקת מניה לא תעביד בגין דתעדי מבינה, וישלטון בה שנאך, ולא תסתמר עלך בגלותא. הדא הוא דכתיב ערות אשת אביך